

Zanimivo snidenje.

Neki tirolski kmet je dobil z bojišča v Galiciji pismo od svojega hlapca Miha, v katerem mu ta opisuje „srečen slučaj“, kako se je po drugi bitki pri Lvovu sušel z njegovim domačim konjem-ljubljencem „Joggom“. Tirolec je namreč moral svojega konja prodati vojaški upravi. Miha piše o tem zanimivem snidenju: „Ko sem prišel truden v naše taborišče in grem mimo nekega trenskega oddečka, mi začne neki konj nasproti rezgetati ter z glavo kimati v pozdrav. Čudil sem se, kaj bi naj ta konjeva prijaznost pomenila. Ko pristopim bliže, spoznam, da je to naš bivši „Joggi“. Prijazna žival mi je djala svojo glavo na ramo, kakor bi mi hotela potožiti, da ji v Galiciji ne gre tako dobro kakor v Tirolah. Težko je pilo najino slovo. Jaz sem moral s svojo četo, „Joggi“ pa je moral vleči težko obloženi voz po blatni cesti. A hvala Bogu, živeža imava oba zadosti.

Poročila, došla v sredo 4. nov. Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 4. novembra 1914.

Vsled ruske premoči na črti Varšava--Ivangorod in vsled nevarnosti, da nas Rusi obkrožijo, so se začele avstrijsko-nemške čete prostovoljno umikati. Vrhovno poveljstvo je že določilo nove prostore za zbirališče. Naši niso bežali, ampak se umikali v najlepšem redu. V obče jim ruske čete niso sledile, ako pa so jim prišle preblizu, so se jim naši postavili v bran. Tako se je zgodilo pri Radomu in pred dnevi pri Li'sa-gori. Ko so Ruse na ta način nekoliko zadržali, so se naši zopet mirno in neovirano umikali proti kraju, kjer je določilo vrhovno poveljstvo zbiranje.

V Galiciji se drže naše čete izborno. Dne 29. oktobra so ruske čete prekoračile reko San pri mestecu Nisko. Naši so jih natepli in vrgli čez reko nazaj. Ujeli so pri Nisku in v spopadih pri Skolah ter Razwadowu več stotin Rusov in zaplenili 3 strojne puške. Tudi na južni strani Starega Samborja se je končala dne 31. oktobra večdnevna bitka s popolno zmago našega orožja. Sovražnik, ki je tukaj prodiral, je izgubil dve infanterijski diviziji in brigado strelcev. Pregnan je bil iz vseh postojank. — V tem prostoru in severno-izhodno od Turke ob Karpatih naše prodiranje znatno napreduje. V tem prostoru smo ujeli dosedaj 2500 Rusov. Zadnje dni so začele tudi naše slavne motorne baterije posegati v boj ter so pri mestu Jaroslavu sovražniku prizadale strašne izgube. Mesto Jaroslava je v naših rokah. Prizemsl stoji ob izhodni strani v naši bojni črti ter se udeležuje bojev.

Ob gališko-bukovinski meji, na severni strani mesta Kutu (zahodno od Černovice) so naše čete dne 30. oktobra potolkle rusko kolono, ki je bila sestavljena iz vseh vrst orožja.

V Bukovini skušajo sicer Rusi zopet prodirati, a ne morejo priti niti korak naprej. Pretekli teden so od ponedeljka do petka (27. do 30. oktobra) napadali glavno bukovinsko mesto Černovice, a so bili odbiti. Naši so končno prekoračili reko Prut, pregnali Ruse proti severu in jih veliko ujeli.

Na Rusko-Poljskem se umikamo.

Dunaj, dne 3. novembra.

Generalni štab uradno razglašala:

Na Rusko-Poljskem so naše čete, ko so prisile močno sovražno armado v boj, na Lysa-gori (južno od Radoma) ustavile bojevanje, da nadaljujejo gibanje, katero je bilo zapovedano po bojih pred Ivangorodom.

Položaj v Galiciji je neizpremenjen. V bojih južno od Starega-Samborja in severoizhodno od mesta Turka so naši dosedaj ujeli 2500 Rusov. Včeraj zjutraj (ponedeljek) so naši huzarji pri Rybniku v dolini reke Stryj napadli rusko četo, ki je vozila strelivo. Zaplenili so mnogo vozov artilerijskega streliva.

Rusi o dolgotrajnosti vojne.

Vojaški list „Ruski invalid“ piše, da bo trajala vojska celo zimo, če ne bo mrzav preveč hud. Spomladi se bo vojska vnovič začela in ker bo treba računati z najhujšim odporom Avstrije in Nemčije, bo vojska trajala še tri mesece. Če ne pride kak nepričakovan dogodek vmes, se utegne vojska končati eno leto, odkar se je pričela.

Naše motorne baterije zopet doma.

Dunaj, dne 3. novembra.

Naše motorne baterije, katere so izbrisale Belgijo iz zemljevidov in so tudi na francoskem bojišču storile Nemeem neprecenljive usluge, so sedaj doma in se nahajajo v Galiciji. Pred nekaterimi dnevi so pri Jaroslavu vrgle sovražnika iz njegovih betoniranih utrd. Artileristi pripovedujejo čudeže, kako strašno učinkujejo ti 30'5centimeterski topovi. Koj prvi strel že zadene pri pikli svoj cilj: cela sovražna ruska baterija na drugi strani Sana je točno zletela v zrak. Kakih 300 korakov od mesta, kjer je bila baterija postavljena, so ležale tafete, ž njimi pa pomešana sajasta trupla ruskih vojakov.

Naše baterije so oddale okoli 35 strelcev. Poki so bili tako močni, da so jih slišali 25 km daleč. Sipe na oknih so se vsled zračnega pritiska razdrobile. Ljudje so menili, da je potres.

Avstrijsko-srbsko bojišče. Več srbskih divizij na begu.

Dunaj, 3. novembra.

General Potiorek uradno razglašala: Še le danes je mogoče, da se uspeh, katerega so dosegle naše čete nad Srbi v pokrajini Mačva, natančno pregleda. V Mačvi se vojskujoča druga srbska armada pod poveljstvom generala Štepa Štepanoviča, ki je štela štiri do pet divizij, morala se je v divjem begu umakniti pred nami. Pri umikanju je moral sovražnik pustiti vojno gradivo vseh vrst ter tren na mestu, kamor so došli pozneje Avstrijci. Le na ta način se je posrečilo Srbom, da so se rešili. Naši so ujeli veliko število Srbov.

Sovražnik se na begu ni v svojih novih, v ozadju dobro pripravljenih postojankah ni ustavil in se postavil v bran. Srbi so se utaborili še le na južni hriboviti strani Sabca. Sabac so zavzele naše čete v noči od 1. na 2. november. Sovražnik se je v teh bojih zelo trdovratno branil, a brez uspeha.

Avstrijske čete na potu proti Valjevu.

Z bojišča, dne 2. novembra.

Naši so v pokrajini Mačva zasedli mesto Metkovič, ki je bilo dosedaj glavni zadržek našega prodiranja proti Valjevu. V boju za Metkovič, ki leži na severni strani železnice Lješnica—Sabac, so se Srbi trdovratno branili. Srbi so se umaknili s svojo glavno silo proti Valjevu.

„S temi „vragovi“ moramo zmagati!“

Pokrajina Mačva je do reke Jerez, ki izvira na južno-izhodni strani Lješnice (ob Drinu) ter se izliva pri Sabacu v Savo, popolnoma v naši posesti. Srbi so se do sedaj izredno junaško borili. Zakopani so bili v vseh postojankah v svoje betonske okope. Le z velikim naporom so naši prepodili sovražnike iz tehkih utrd. Dasi ravno še imajo Srbi po številu vojaštva premoč nad našimi četami v Srbiji, se vendar morajo umikati pred nami. Kot vzrok tega umikanja se navaja dejstvo, da so razmere v Srbiji vedno žalostnejše. Posebno gladi prisili marsikatero srbsko četo, da se uda Avstrijem. Iz doseganjih naših uspehov je razvidno, da se Srbi pri Valjevu ne bodo mogli dolgo držati. Junaštvo naših čet je izredno veliko. Nek podmarsal se je izrazil: „S temi — „vragovi“ moramo zmagati!“

Lovčen in Vrmač.

Spljetsko „Naše Jedinstvo“ priobčuje iz Kotora naslednjo, v Kotoru uradno pregledano brzojavko: 2 dni so Črnoгорci zastoj potkušaj bombardirati našo drago utrdbo Vrmač. Četudi je nešteto granat padlo v bližini in okrog nje, Vrmač je poosno odgovarjal s svojim ognjem in bilo je, kakor bi s svojimi streli hotel reči: „Pod avstrijsko zastavo sem in ostane nepremagljiv!“

Avstrijske mine v Donavi.

Sofija, dne 3. novembra.

V Vidinu (bolgarsko mesto ob Donavi) se je slišal od Donave sem strašen pok. Govori se, da so položili Avstrijci mine, da bi uničili ruske prevoze, ki so namenjeni za Srbijo.

Nemško-rusko bojišče.

Maribor, dne 4. novembra.

V bojih med nemškimi in ruskimi četami ob izhodno-prusko-ruski meji so ujeli Nemci v zadnjih treh tednih 13.500 Rusov. Številne ruske čete pa so dne 2. novembra udrele v prusko ozemlje pri Sztikelmenu izhodno od Goldapa v izhodni Prusiji. Rusi so imeli namen, prodreti nemško-hajsko črto. Nemci so ruski napad odbili.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 4. novembra.

Težišče vseh bojev na nemško-francoskem bojišču so sedaj srditi in nepopisno krvavi boji, ki se bijejo za zadnji košček Belgije ob severni francosko-belgijski morski obali v črti Nieuport—Ypres. Nemška armada hoče za vsako ceno spraviti pod svojo oblast vso belgijsko in severno francosko morsko obal od Nieuporta do Boulogne, da zabrani izkrcanje angleških čet ob tej obali. Toda tudi angleško-belgijsko-francoske čete zastavljajo vse svoje sile, da se Nemci ne polaste te velevažne morske obali. Boji, ki se bijejo na tem ozemlju, so tako srditi in krvavi, da prekašajo glede velikega števila človeških žrtev vse dosežanje najkrvavejše boje, kolikor jih pozna svetovna zgodovina. Nemške čete napredujejo v teh bojih polagoma, toda stalno. Tudi na ostali bojni črti ob reki Aisne, in sicer med Soissonsom in Reimsom, je nemška armada pognala Francoze čez reko Aisne, kar je v vojaškem oziru velike važnosti.

Rusko-turško bojišče.

Turčija napove Rusiji vojsko.

Dunaj, 3. novembra.

Kakor se čuje, je včeraj podala turška vlada Rusiji uradno napoved vojske. (Ta vest ni uradno potrjena.)

Turški poslanik zapusti Petrograd.

Petrograd, 3. novembra.

Ruska vlada je turškemu poslaniku izročila potne liste.

Turčija odpoklicala svoje poslanike iz sovražnih držav.

Carigrad, 3. novembra.

Turška vlada je odpoklicala vse svoje poslanike iz Londona, Pariza, Petrograda in iz Srbije.

Med Srbijo in Turčijo vojno stanje.

Carigrad, 3. novembra.

Srbski poslanik Nenadović je zahteval svoje potne liste in odpotoval iz Carigrada. Prekinjenje diplomatskih odnošajev med Turčijo in Srbijo se je izvršilo na podlagi spomenice, katero je izročil srbski poslanik turški vladi in v kateri izjavlja srbska vlada, da so diplomatske zveze preklnjene, in zahteva za poslanika in poslaniško osebje potne liste. Srbski poslanik je odpotoval danes zjutraj čez Deđeagač in Solun v Niš.

Crnagora, Japonska in Belgija napovedale Turčiji vojsko.

Rotterdam, 3. novembra.

Kakor poroča list „Londoner News“, so Crnagora, Japonska ter belgijska vlada, ki se nahaja sedaj v francoskem mestu Havre, izjavile, da se nahajajo odslej s Turčijo v vojnem stanju.

Turki korakajo proti Egiptu.

Aleksandrija, dne 3. novembra.

Proti egiptovski meji korakajo močne turške bojne sile.

Egiptovski kečiv proti Angleški.

London, dne 3. novembra.

Turški poslanik je izročil angleški vladi ultimatum (zadnji predlog za sporazum) egiptovskega kečiva, ki zahteva, da se angleške čete takoj umaknejo iz Egipta.

Razne novice.

* V okrambo lavantinske duhovščine. Vodstvo obrambnega društva za duhovnike lavantinske školije je dobilo od preč. kn.-šk. sekovskega ordinariata v Gradcu ta-le dopis: „Zoziram na ulogo z dne 16. septembra t. l. se naznanja, da kn.-šk. sekovski ordinariat obžaluje članek prof. dr. Udeja, ki je izšel dne 1. septembra 1914 v „Bonifatius-Korrespondenz“ in da bo ukrenjlo, kar je potrebno, da bo imenovani zopet popravil storjeno krivico.“

Duhovniška vest. Č. g. Anton Somrek, začasniki kaplan v Rušah, pride za kaplana v Veienje; č. g. Anton Zupanič, kaplan pri Sv. Andražu v Slov. gor., je prestavljen v Loko pri Zidanem Mostu.

* Odlikovanje. Gospod nadžupnik Fr. Korošec pri Sv. Križu tik Slatine je dobil dragozredni častni znak (križec) za zasluge Rudečega križa. Pred več tedni je namreč daroval za isti križ vložno knjižico kozjanske hranilnice, vredno 1035 K, in je postal tudi pospeševatelj Rudečega križa. V zahvalo za vložko odlikovanje je zdaj daroval 300 K ukajšnjemu klubu „Božičnica“ za uboge šolarje za obleko otrokom onih očetov, ki so zdaj na vojski.

* Mariborski odvetniki. Ker se nahajajo dr. Jos. Leskovar na bojnem polju, ga nadomestuje odvetnik dr. Vladimir Sernee, ki ima svojo odvetniško pisarno na oglu Viktringhof-ove in Edmund Smid-ove ulice.

* Izpred deželnoobrambnega sodišča. Izpuščen je bil, kakor se poroča iz Gradca, Ignacij Kosi, ekonom v Celju, in sicer brez zasljanja.

* Izpred kazenskega sodišča. V torek, dne 3. novembra, se je vršila pri okrajnem sodišču v Mariboru kazenska razprava proti gospej Karolini Mützel, soproggi upokojenega c. in kr. majorja. Tožil jo je tukajšnji odvetnik dr. Vladimir Sernee radi tega, ker ga je imenovala v pogovoru z gđ. Volčičevo „lopova“, svinja, srbskega špijona“ in trdila, da je prišel dr. Sernee v preiskovalni zapor k vojnemu sodišču v Gradcu radi tega, ker se je dal uporabiti za srbsko špijonažo in dostavila, da ta lopov (dr. Sernee) ne bo ušel zasluženi kazni. Dr. Sernee je povdarjal v obtožbi, da sploh nobenega Srba ne pozna, da ni bil nikoli v svojem življenju niti posredno niti neposredno v nobeni zvezi s Srbijo, da niti ustmeno niti pisмено ni občeval z nobenim Srbom itd. Obtoženka, ki sama ni prišla k razpravi, je podala po svojem zagovorniku zagovor, da je le splošno obsojala protiaustrijsko početje, da pa njene opazke niso bile naperjene proti dr. Sernecu, ki ga osebno sploh ne pozna. Dokaza resničnosti svojih obdolžitvev obtoženka niti poizkusila ni doprinesti. V ostalem je prosila milosti, češ, da je zelo bolelna in razburljena. Ker je pričla gđ. Volčičeva potrdila v celnem obsegu obtožbo, je bila obso-

jena gospa Mützel na 80 K denarne globe, za slučaj neizfirljivosti pa na 8 dni zapora.

* **Proti obrekovalec.** Iz Sv. Lenarta v Slov. goricah se nam poroča: Posestnica Matilda Rajšp v Gočovi je bilavsed popolnoma izmišljene obdolžitve tukajšnjih dveh sodnikov-Slovencev, da s „srbofilnimi Slovenci“ postopata pristransko, obsojena na štiri tedne zapora.

* **Alojz Gabere,** enoletni prostovoljec 47. pešpolka, ni mrtev, ampak ranjen v Kievu. Njegova dopisnica, poslana bratu v Rajhenburg, se glasi: Carissime! Zdravim se v Rusiji. Po sklepu miru povrnem se zdrav domov. Kje je Marcel (brat), mi ni znano. Pozdravljam te pristrano. Alojzij.

* **Naši junaki v Črni gori.** Avstrijski junaki, ki so se na naši bojni ladji „Zenta“, katera se je, kakor znano, potopila v Jadranskem morju, tako junaško borili, se nahajajo v Daničevem gradu v Črni gori. Iz pisem, ki jih pišejo rešeni častniki in mornarji svojcem, je razvidno, da se vsi prav dobro počutijo. Čeravno v vojnem ujetništvu, vendar hvalijo vsi, da jim Črnogorci prav dobro strežejo. — Med temi ujetniki se nahaja tudi več Slovencev in celo nekaj Stajercev. Do sedaj smo izvedeli za sledeče: pomorščak Kramar Janez, doma iz Dobrne pri Celju, ranjen; pomorščak Črtalič Rudolf, doma iz Brežice ob Savi; pomorščak Bauer Ernest, doma iz Velikovca na Koroskem. Drugi so doma iz Kranjskega in Primorske.

* **V vojaški bolnici v Debrecinu** na Ogrskem je preminul dne 2. novembra enoletni prostovoljec medicinec g. Dragotin Marčinko. Bil je v ljutih bitkah pri Lvovu, pri in v Przemyslu ranjen v nogo, a povrh ga je zalezla strašna morilka kolera, ki je zadušila mlado življenje v nadebudni starosti 21 let. V tuji zemlji počiva mirno blagi slovenski mladenič, objokan od svojih dragih. Bodi Ti tuja zemlja lahka, ko ti ni bilo usojeno vrniti se zmagovito v ljubljeno svojo domovino. Žalujemo ostalim naše iskreno sožalje!

* **Ranjen slovenski učitelj v ruskem ujetništvu.** Ranjeni slovenski učitelj na Remšniku, Andrej Visočnik, ki se nahaja sedaj v ruskem ujetništvu, piše svojemu tovarišu sledeče: Dragi tovariš! Dolgo je že, od kar mi ni bilo mogoče pisati domačim, a še dalje, od kar sem od domačih sprejel zadnje pismo, a vendar sem med vami v lepi, hribovit' ljubi Stajerski vsak trenotek. Daleč sem od vas, daleč v tujem svetu, in o sedanjem boju ne vem ničesar, kajti ranjen sem in ujet in sicer še daleč naprej od Moskve, kjer sem ležal 2 tedna. Ranjen sem bil dne 9. septembra v desna prsa v nogo. S srčnimi pozdravi, tvoj Andrej Visočnik.

* **Odlikovani slovenski domobranci.** Podčastnik sanitetnega oddelka (narednik) Jakob Belec od deželno-bramborvskega pešpolka št. 26 je v bojih ob reki Bojani v Galiciji čeli dan kljub svojemu slabemu zdravju in šibkemu telesu med najhujšim sovražnim ognjem prenašal na hrbtu svoje ranjene tovariše z bojne črte v varno zavetje ter je tudi pri drugih bojih izredno vrlo sodeloval. Za te svoje junaške čine je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo prvega razreda. Za enake čine kakor Belec je odlikovan tudi narednik Simon Golob od 26. bramborvskega polka. Dobil je srebrno hrabrostno svetinjo II. vrste. Odlikovanca sta Stajerska Slovenca. — Kakor se nam še poroča, je Jakob Belec po stanu usmiljeni brat iz Grada. Odlikoval se je posebno v bitki pri Dobrowki. Kot redovnik nosi Belec ime: brat Berthold.

* **Katoliško prepričanje tolaži v hudih bojih.** Naš vrl pristaš nam piše: Vsem bralcem „Slovenskega Gospodarja“ in udom Slovenske Kmečke Zveze iskrene pozdrave iz bojnega polja. Kako nam gre, že itak čitate v listih. Najtežje pogrešamo na bojišču časopisja. Oklepajte se ga torej toliko bolj vi, ki ste v domovini, in to katoliškega časopisja. Tukaj se-le vidimo, kaj stori dobro katoliško prepričanje, koliko lažje prenaša vojne grozote in težave oni, ki je tudi v sreču katoliškega mišljenja. Hvala Bogu, zdravi smo pri naši pionirski stotnji še vsi: nalezljivih boleznih hvala Bogu še ni. Pozdrave i Vam, gospod urednik!

* **Vojak mora biti korajžen.** Avgust Zerovnik iz Vojnika, ki služi sedaj pri vojaki v Sarajevu, piše svoji ženi: Srčno ljubljena žena! Hvala za pismo! Jaz sem zdrav in korajžen, kakor sploh mora biti vojak. Torej bodi popolnoma brez skrbi. Mi čakamo na odhod proti Srbom. To je naše veselje! Vs smo ene misli, namreč: da naženemo Srba do zadnje ograje. Ni se ti treba bati za-me. Meni se na misel ne pride, da bi me srbska krogla zadela. Samo to, da bi jih mogel dosti pobiti, to bi bilo moje veselje. Pa ne misli, da piše to samo svinčnik, ampak to je v resnici v mojem srcu. Moral sem že dosti prestati za voljo teh ljudi. Zatorej pa jih dajmo sedaj do konea. Zmaga pa mora biti naša. In Marija nam boče k temu pomagala! Bodi potolažena in dobro gospodari do veselega svidenja!

* **V Galiciji si vojaki grejejo večerjo pri sveči.** Domobranci od 26. domobranskega pešpolka, A. Slogovič, doma iz Sv. Jurja ob Ščavnici, piše g. dr. Korošcu z bojišča v Galiciji dne 25. oktobra: „Veleč. gospod! Naznanjam Vam, da sem še zdrav in da smo v švarmliniji (bojni črti) okoli 800 korakov z Rusi narazen. Krogle, šrapneli in granate švigajo čez in med nas in tudi mi dobro odgovarjamo. Zdaj smo že na tretjem kraju. Tukaj imamo nalogo, zadržati sovražnika in od druge strani ga bodo prijeli. Zato smo si izkopali globoke okope in luknje, da nas sovražnik ne vidi ven. Taki smo kakor zemeljski črvi. Veliko ljudi je bolnih. Za mene je precej boljše, ker mi ni treba

streljati (Slogovič je častniški sluga) in sem bolje skrč. Hrane imam zadosti in si jo segrejem na goreči sveči, ker jo v noči mrzlo prinesejo. Pričakujemo odločitve, pa ne vemo, kedaj bo. Tu smo že 7 dni. Pozdravlja Vas A. Sl.“

* **„Obrnilo se je.“** V vojsko je šel tudi zakonski mož, ki je prej le prerad pil, zapravljal tedenski zaslužek, puščal ženo in otroke brez sredstev in ženo zvečer še pretepal. V vojski se je pa mož vendar-le spomnil svoje ženi in otrok in jim pisal: „Ljuba žena! Tu je hudo, ker moramo dostikrat stradati. S sovražnikom se bijemo. Piši, kako je sedaj doma“ itd. — Žena je pa odgovorila: „Ljubi mož! Pri nas se je sedaj vse obrnilo. Sedaj dobivam jaz v podporo denar in dobro izhajam. Ti revež sedaj stradaš. Prej si ti mene pretepal, sedaj pa drugi tebe tolčejo. Te pozdravlja tvoja žena“ itd. — Ta dogodek je resničen.

* **Ruski topovi v Mariboru.** V nedeljo, dne 1. novembra, so pripeljali po železnici preko Budimpešte in Pragarskega večje število ruskih topov, ki so jih naši junaki odvzeli sovražniku v Galiciji. V ponedeljek po noči so topove odpeljali dalje proti Gradcu.

* **Kolera.** Po izkazu zdravstvenega odseka notranjega ministrstva je na novo zbolelo za kolero, na Dunaju 3, na Nižjem Avstrijskem 1, v Lineu 1, v Celovcu 4, na Češkem 8, na Moravskem 7, v Steziji 11 in v Galiciji 246 oseb za kolero. — Na Ogrskem je obolelo zadnjih 8 dni 215 oseb za kolero.

* **V Babelnih pri Ljutomeru** je v soboto umrl M. Meznarič, star blizu 90 let, vojak iz časov Radeckijevih, oče dne 21. junija l. 1906 umrlega duhovnika in brat bivšega župnika pri Sv. Kunigundi nad Pesnico. — Svetila mu večna luč!

* **Smartin v Rožni dolini.** V torek, dne 3. nov., je umrla nadež teljeva soproga in postarica g. Marija Kvac, stara 40 let. N. v m. p.!

* **Opozarjamo** na današnji oglas glede naroč tve trt pri deželnem odboru. Naročila je treba vložiti najpozneje do 15. septembra t. l.

* **Na kmetijski gospodinjstvi šoli na Vrhniki** se prične 6. mesečni zimski tečaj dne 14. novembra t. l. Sprejemajo se gojenke, katere so dovršile ljudsko šolo in izpolnile 14. leto.

* **Seznam ranjencev in padlih** priobči „Straža“ od dne 6. novembra t. l.

* **Za vojke na bojišču** so napravili toplo obleko: neimnovana štiri pare štucnov, gde. Markošek po tri pare štucnov, nogavice itd.

* **Uradni izkazi padlih in ranjenih** se dobijo v Cirišovi tiskarni. Cene so: (brez poštnine) št. 33 — 10 vin., št. 34 — 10 vin., št. 35 — 7 vin., št. 36 — 10 vin., št. 37 — 10 vin., št. 38 — 10 v., št. 39 — 10 vin., št. 40 — 8 v., št. 41 — 7 vin. in št. 42 — 9 vin.

* **Sv. Trojica v Slov. gor.** V naši župniji se je napravila zbirka za okrepčanje ranjencev, ki imajo na Pragarskem daljši odmor. Vse obične naše župnije so tekmovala, katera bi več darov zložila v živilih in denarju. Vsem darovalcem in nabiralcem iskrena hvala! Podrobni izkaz darov, darovalcev in nabiralcev priobčimo v petkovi „Straži“.

* **Stara Nova-vas.** Občinsko predstojništvo v Stari Novivasi pri Ljutomeru priredi tombolo v korist avstrijskemu Radeckemu križu v nedeljo, dne 8. novembra, v goslini g. Matevža Preloga v Stari Novivasi. Začetek ob 6. uri zvečer. V ta blagi namen se k udeležbi vabi vse dobročutno občinstvo.

* **Kmetijska podružnica v Konjicah** razglašala: Več tisoč na riparajo portalis cepljenih, vkoreničenih trti, kakor: laški rizling, žlahtina, beli burgundec, traminec, žametova črnina, vrbovec, javor, silvanec, kavščina in rjavina prodaja jeden komad I. vrste po 14 vin. in II. vrste po 7 vin. Kmetijska podružnica v Konjicah.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 2. nov. Rusi prekoračili turško mejo.

Carigrad, dne 4. novembra. Tiliški carjev namestnik je razglasil, da mu je car zaukazal, naj prekorači mejo v Kavkazu in Turke napade. Zbirališče ruskih čet je trdnjava Kare. Tudi mesto Batum (ob Črnem morju) je močno utrjeno.

Turki se ob ruski meji že zbrali okoli 300.000 mož.

Turki obstreljujejo Batum.

List „Reichspost“ je dobil iz Carigrada poročilo, da je turška oklopna križarka bombardirala večeraj važno pristanišče mesta Batum s popolnim uspehom. (Batum je rusko mesto ob Črnem morju in šteje 30.000 prebivalcev.)

Angleško-francosko brodovje obstreljuje Dardanele.

Carigrad, dne 3. novembra. Danes po solahnem zaboju je začelo angleško-francosko brodovje, obstoječe iz 9 ladij, iz daljave 15 kilometrov obstreljevati utrdbe ob Dardanelah. Obstreljevanje je trajalo 20 minut. Turške utrdbe so odgovarjale. Obstreljevanje ni povzročilo nobene škode.

Anglija proglasila Egipt kot angleško last.

Carigrad, dne 4. novembra. Turški list „Tanin“ poroča, da so Angleži anektirali Egipt (proglasili za popolno svojo last). Princ Hussein Kiamil-paša, stric sedanjega kediva (podkralja) je imenovan za glavnega oblastnika, njegov sin princ Kemal Eddin-paša pa za vrhovnega vojaškega poveljnika v Egiptu.

Naši že na južni strani Šabca.

Dunaj, dne 4. novembra. Z južnega bojišča prihaja sledeče uradno poročilo:

Naše čete so pri nadaljnjem prodiranju na južni in jugozahodni strani Šabca zopet trčile na sovražnika. Pričeli smo takoj z napadom, ki se ugodno razvija.

Med borbo na Romanji-planini (dne 22. oktobra in naslednje dni) smo ujeli 7 srbskih častnikov in 647 mož. Pet topov, trije vozovi streliva, dve strojni puški in obilo vojnega gradiva je prišlo v naše roke.

Črnogorski četi, ki je udarila na naša tla, smo odvzeli 1000 glav živine, katero je hotela odpeljati iz Bosne.

Rusko poročilo o črnogorskih bojih.

Ruski list „Ruskoje Slowo“ piše o črnogorskih porazih: Iz Črne gore prihajajo poročila, da ima Avstrija svojo južno mejo po močnih vojaških oddelkih dobro zastraženo. Na ta način je upadanje Črnogorcev v Bosno na njeni južni strani nemogoče. Črnogorska armada se ne more skoro popolnoma nič gibati proti Avstrijcem. V Hercegovini, 40 km izhodno od mesta Mostar, stojijo na črti Gasco-Beleo črnogorske čete. Upadi teh malih čet imajo le namen, da delajo nemir; če pa se pokažejo oddelki avstrijske armade, se morajo Črnogorci takoj umakniti s hercegovskega ozemlja. Avstrijci so dne 19. oktobra prijeli Črnogorce od dveh strani. Najpoprej se je moralo umakniti, kakor priznava srbsko uradno poročilo, dne 22. oktobra desno krilo združenih srbsko-črnogorskih čet. Sovražnik je imel velike izgube in se je moral umakniti pred našo premočjo. Koliko Srbov in Črnogorcev so Avstrijci vjeli, srbsko poročilo molči. Srbski glavni stan samo poroča, da so upadle srbsko-črnogorske čete se le s težavo in velikimi izgubami izognile obkoljevanju ter da jih avstrijske čete še naprej zasledujejo. Splošno se mora priznati, da bojevanje srbske armade ni uspešno, in sicer zaradi tega ne, ker je položajni položaj Srbije trenutno tak, da mora Srbija mnogo svojih čet imeti na bolgarski meji.

Tako sodi ruski list o položaju Srbov in Črnogorcev.

Rusko poročilo o srbskem vojevanju.

Budimpešta, dne 3. novembra. Budimpeštanski list „Az Est“ priobčuje poročilo vojnega poročevalca ruskega lista „Ruskoje Slowo“ v Moskvi o srbskih porazih v zadnjem času. Dotični vojni poročevalec Vladimir Mihajlovski poroča svojem listu iz Niša:

Položaj na južnem bojišču se je zelo spremenil. Srbi so vzemirjali avstrijsko armado južno od Sarajeva v prostoru Romanja Planina in Ravna. Avstrijske čete so pa Srbe, ki so prodirali v tej smeri, porinile nazaj preko reke Drine. Kakor znano, je prekoračila glavna avstrijska armada že v začetku meseca septembra reko Drino z namenom, da prodira čez Krupanj v notranjo Srbijo. Se-le dne 19. oktobra so Srbi izvedeli, da se nahajajo v ozemlju Sarajeva zelo močne avstrijske čete. Srbi so si razlagali to le tako, da so mogli Avstrijci z nečuvno naglico spraviti po svojih železniceh čete iz okolice Dolnja Tuzla v 230 km oddaljeno ozemlje južno-izhodno od Sarajeva. Srbi so prepozno spoznali ta manever, kajti avstrijske čete so tudi med prevažanjem teh čet napadale Srbe na črti med Lješnico in Limbovia. Srbi niso mogli zadržati avstrijskega navalna in so bili prisiljeni, da so se umaknili. Tudi nameravani napad na Sarajevo so morali opustiti, ker bi ne bilo pametno, da bi se na enem torišču branili, na drugem pa prodirali čez 150 km daleč preko gorovja v Bosno. Pri Višegradu pri Sarajevu upadle manjše srbske čete so stale jako močnim avstrijskim četam nasproti, ki so jih prisilile, da so se morale kar najhitreje umakniti, kajti sicer bi bile brezdvomno popolnoma uničene.

Avstijci vjeli 2700 Rusov.

Dunaj, dne 4. novembra. Naš generalni štab uradno razglašala: Gibanja naših čet na Rusko-Poljskem večeraj sovražnik ni motil.

V boju za Lysa-goro je en naš armadni zbor ujel 20 ruskih častnikov in 2200 mož.

Na gališkem bojišču se je pri Podbazu (na južni strani Samborja) udalo 200 in danes zjutraj pri Jaroslavu 300 Rusov.

Razvrščenje na Rusko-Poljskem.

Maribor, dne 5. novembra. Razvrščenje naše in nemške armade na Rusko-Poljskem je splošno končano. Na severu so Rusi prodri z močnimi krdeli do črte Kutno—Opoczno. Posebno med Plozkow in Skiernevicah so zbrali močne čete. Na jugu Rusko-Poljskega so prekoračili železnično progo Lodz Ostrowice in prodirajo v prostoru Kielec—Klimentow.

Zaradi Pesnice in Drave. V torek, dne 3. t. m., je šlo odposlanstvo, sestojče iz dež. odbornika dr. Verstovškega in poslancev Brančiča in Ozmeča v Gradec ter pri namestništvu, deželnem odboru in stavbnih uradih posredovalo, da se ujetniki porabijo za regulacijo Pesnice in Drave in se v to svrhu poskrbi za potrebni denar.